

Tweede Kamer

28844 Integriteitsbeleid openbaar bestuur en politie
nr. 37 Brief van de minister van binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties
10 juli 2009

Op 15 april 2008 bood ik u de Evaluatie klokkenluidersregelingen publieke sector aan (Kamerstuk 28 844, nr. 13) die in een Algemeen Overleg met u op 28 mei 2008 (Kamerstuk 28 844/31 200 VII, nr. 20) is besproken. Sindsdien is een aantal acties in gang gezet, waarover ik u op 13 november 2008 heb geïnformeerd.

[...]

Onafhankelijk meldpunt klokkenluiden voor publieke en private sector

Op 13 november 2008 vroeg het kabinet advies aan de **Stichting van de Arbeid** en de Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid over de oprichting/inrichting van een onafhankelijk centraal meldpunt klokkenluiders voor zowel de publieke als de private sector. Daarbij is aangegeven dat goed denkbaar is dat het meldpunt behalve onderzoekstaken ook advies- en verwijstaken op zich neemt naar het voorbeeld van de Britse organisatie «Public Concern at Work». Begin april 2009 hebben zowel de **Stichting van de Arbeid** als de Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid advies uitgebracht. U treft de adviezen als bijlagen bij deze brief aan.¹

De **Stichting van de Arbeid** is geen voorstander van een centraal meldpunt in de zin van onderzoeksinstantie. Een dergelijk meldpunt dat zelfstandig vermeende misstanden onderzoekt en in dat kader de bevoegdheid krijgt om informatie bij bedrijven op te vragen kan volgens de **Stichting** al snel leiden tot onduidelijkheid met betrekking tot de bevoegdheden ervan. Ook kan het meldpunt volgens de **Stichting** gaan functioneren als een obstakel tussen de werknemer en de reguliere onderzoeksinstanties zoals Arbeidsinspectie, Milieudienst, NMa, etcetera. Verder wijst de **Stichting** erop dat een dergelijk meldpunt niet past bij het karakter van de private sector die bestaat uit een pluriformiteit van zelfstandige private ondernemingen. Gewezen wordt op het bezwaar dat bij het toekennen van verregaande onderzoeksbevoegdheden – zoals het kunnen opvragen van alle informatie die nodig is en het horen van getuigen – deze diep kunnen ingrijpen in het (bestuurlijk) functioneren van de ondernemingen en daarmee ook de beleidsvrijheid van de ondernemer in het gedrang brengen.

[...]

De **Stichting** en de Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid hebben elkaar wel kunnen vinden op een landelijk advies- en verwijspunt klokkenluiden voor zowel de publieke als de private sector, waarbij het Britse Public Concern at Work als voorbeeld heeft gediend. Het kabinet beschouwt dat als winst en als een belangrijke stap voorwaarts in het gezamenlijk optrekken op het klokkenluidersdossier, zoals ook in de motie Heijnen is gevraagd.

[...]

---

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer